

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

.....,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/18461 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Groningen, van 1 oktober 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 april 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 1 oktober 2007, verzonden op 3 oktober 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de
enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden,
ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

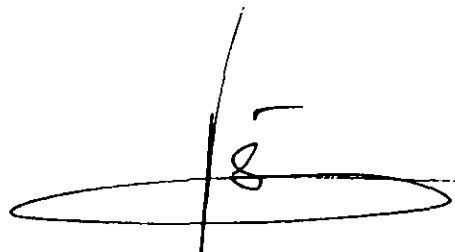
w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 november 2007

348-553.

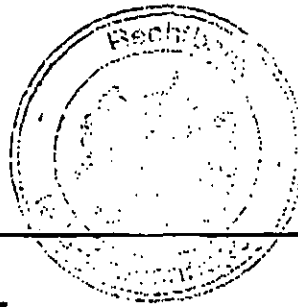
Verzonden: 5 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

AFSCHEFT

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 07/18461

Uitspraak in het geschil tussen

geboren op
van Sierra Leone nationaliteit,
V-nummer
eiser,
gemachtigde: mr. W. Spijkstra, advocaat te Drachten,
en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. M.S. Veld, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 24 april 2007 heeft eiser een herhaalde aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 27 april 2007 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Bij beroepsschrift van 2 mei 2007 heeft eiser tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld.

1.3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden en hem in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.4. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 4 september 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Eiser heeft eerder, te weten op 26 augustus 2002, een aanvraag ingediend om

Zaaknummer: Awb 07/18461

blad 2

toelating als vluchteling. Bij beschikking van 7 februari 2003 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen en eiser een vergunning tot verblijf geweigerd. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem, heeft bij uitspraak van 15 juli 2004, Awb 03/14631, het hiertegen gerichte beroep van 6 maart 2003 beroep ongegrond verklaard. Daarmee is de beslissing op de aanvraag van 26 augustus 2002 onherroepelijk geworden. Vervolgens heeft eiser op 20 maart 2006 wederom een aanvraag ingediend om verlenging van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, welke aanvraag bij beschikking van 24 maart 2006 is afgewezen. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats Leeuwarden, heeft bij uitspraak van 13 april 2006, Awb 06/15160 en 06/15158, het hiertegen gerichte beroep van 24 maart 2006 ongegrond verklaard. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) heeft in de uitspraak van 4 mei 2006 het tegen de uitspraak van 13 april 2006 van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Leeuwarden, ingestelde beroep kennelijk ongegrond verklaard en de aangevallen uitspraak bevestigd. Daarmee is de beslissing op de aanvraag van eiser onherroepelijk geworden.

2.2. Eiser heeft aan zijn, thans aan de orde zijnde, aanvraag het volgende ten grondslag gelegd. Eiser is getraumatiseerd en behoeft gebitssanering. Omdat hij dakloos is, heeft hij een herhaalde aanvraag ingediend.

2.3. Bij brief van 27 april 2007 heeft verweerder aan eiser bericht dat hij, met toepassing van artikel 64 Vw 2000, tot 27 oktober 2007 niet wordt uitgezet.

2.4. Verweerder heeft de aanvraag met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) om de volgende redenen afgewezen. Eiser heeft ter ondersteuning van zijn herhaalde aanvraag geen documenten overgelegd die zouden kunnen worden aangemerkt als nieuwe feiten en omstandigheden (hierna: nova). Voorts is tijdens de vorige procedure reeds uitgebreid overwogen waarom eiser op grond van zijn gezondheidstoestand niet in aanmerking kan komen voor een verblijfsvergunning asiel. Eiser heeft geen nova aangevoerd die kunnen leiden tot een ander oordeel. Verder is verweerder niet gehouden om nader onderzoek te doen naar eisers gezondheidssituatie. Uit het medisch advies van 25 april 2007 blijkt immers dat er geen sprake is van een bijzondere situatie die acuut medisch en/of psychisch ingrijpen noodzakelijk maakt. Daarnaast heeft eiser niet aannemelijk gemaakt dat er in zijn geval sprake is van een levensbedreigende gezondheidssituatie als bedoeld in artikel 3 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Daartoe wordt het overleggen van een bijsluiters van een medicijn als onvoldoende van de hand gewezen. Ten aanzien van de omstandigheid dat eiser meent dat hij thans het bestaan van een traumatische ervaring aannemelijk kan maken, stelt verweerder dat reeds in de eerste asielprocedure is overwogen dat de gestelde gebeurtenissen niet voldoen aan de criteria van het traumabeleid. Het eventueel bestaan van een trauma is derhalve ook geen novum. Ten slotte betreffen de omstandigheden dat eiser op straat moet leven en gebitssanering behoeft, geen asielrechtelijk relevante nova. Gelet op het voorgaande vindt er geen inhoudelijke beoordeling plaats van de aanvraag.

2.5. Eiser heeft zich in zijn zienswijze en de gronden van beroep op het standpunt gesteld dat zijn aanvraag ten onrechte is afgewezen. Eiser heeft daartoe, voor zover hier van belang, het volgende overwogen. Er is sprake van nova, aangezien door de arts in het Aanmeldcentrum (AC) Ter Apel is vastgesteld dat eiser lijdt aan een chronisch Post Traumatisch Stress Syndroom (PTSS), dat hij een verhoogde bloeddruk heeft en dat zijn gebit moet worden gesaneerd. Nader onderzoek van de oorzaak van eisers PTSS zou zijn asielrelaas kunnen onderbouwen en geloofwaardig kunnen maken. Verder komt eiser in

Zaaknummer: Awb 07/18461

blad 3

aanmerking voor verblijfsaanvaarding op grond van artikel 29 eerste lid, aanhef en onder a, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) en voldoet eiser aan de criteria van het traumatabeleid, nu hij aannemelijk heeft weten te maken dat hij lijdt aan het PTSS. Ten slotte stelt eiser dat verweerder de beschikking genomen heeft in strijd met het motiveringsbeginsel, het vertrouwensbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel.

Becoordeling van het beroep

2.6. Met de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem, van 15 juli 2004 is in rechte vast komen te staan dat eiser niet kan worden aangemerkt als vluchteling, dat hij bij uitzetting naar Sierra Leone geen reëel risico loopt op een behandeling zoals bedoeld in artikel 3 EVRM en dat evenmin sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard die maken dat eiser een verblijfsvergunning verleend zou moeten worden. De rechtbank heeft daarbij geoordeeld dat verweerder eisers asielaanvraag in redelijkheid ongeloofwaardig heeft kunnen achten. In beginsel staat daarmee vast dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef onder a, b en c, Vw 2000. Verder is bij uitspraak van 13 april 2006 van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Leeuwarden, in rechte vast komen te staan dat verweerder terecht heeft mogen concluderen dat eiser niet aan zijn herhaalde asielaanvraag van 20 maart 2006 een grond voor verblijfsaanvaarding kon ontleenen. Aan de asielaanvraag van 20 maart 2006 had eiser reeds ten grondslag gelegd dat hij ziek is. De aanvraag van eiser van 24 april 2007, die thans ter beoordeling voorligt, wordt aangemerkt als een herhaalde aanvraag als bedoeld in artikel 1, aanhef en onder f, Vw 2000. Ingevolge voormeld artikel 1, aanhef en onder f, Vw 2000 wordt onder herhaalde aanvraag verstaan een aanvraag, die op grond van artikel 4:6, tweede lid, Awb kan worden afgewezen.

2.7. Ingevolge artikel 4:6, eerste lid, Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijke afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan. Ingevolge artikel 4:6, tweede lid, Awb kan het bestuursorgaan zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 Awb de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld.

2.8. Ter beoordeling aan de rechtbank staat, gelet op de vaste lijn in de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS), slechts of eiser ter onderbouwing van zijn aanvraag van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden naar voren heeft gebracht die voor verweerder aanleiding hadden moeten zijn om terug te komen op de reeds onaanvaardbare beschikking van 7 februari 2003 en 24 maart 2006. De AbRS merkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden aan feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet voor het nemen van dat besluit konden en derhalve gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet voor het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog wordt aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

2.9. Ter zitting is gebleken dat enkel nog in geschil is of eiser nova heeft aangevoerd die

Zaaknummer: Awb 07/18461

blad 4

kunnen afdoen aan hetgeen verweerder in de beschikking van 7 februari 2003 heeft overwogen.

2.10. Vooropgesteld moet worden dat met de uitspraak van rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 19 juli 2004 in rechte is vast komen te staan dat verweerder bij beschikking van 7 februari 2003 het asielrelaas van eiser in redelijkheid ongeloofwaardig heeft mogen achten.

2.11. In de onderhavige procedure heeft eiser zich op het standpunt gesteld dat er sprake is van nova, er uit bestaande dat hij getraumatiseerd is en een gebitssanering behoeft. Een en ander is vastgesteld door een arts in het AC Ter Apel. Inzake het voorgaande overweegt de rechtbank het volgende. Het feit dat is vastgesteld dat eiser lijdt aan een PTSS kan niet worden aangemerkt als een novum dat een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigt, nu met de enkele vaststelling van PTSS nog geen reden aanwezig is om aan te nemen dat eiser zich niet adequaat kon uiten tijdens de eerste asielprocedure. Evenmin is deze vaststelling voldoende grond om aan te nemen dat ten onrechte is geoordeeld dat niet aan de criteria van het traumatabeleid is voldaan. De rechtbank voegt hieraan nog aan toe dat de omstandigheid dat eiser een gebitssanering behoeft niet kan worden beschouwd als een rechtens relevant novum. Uit het voorgaande volgt dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat uit hetgeen door eiser ter ondersteuning van zijn onderhavige asielaanvraag naar voren is gebracht niet blijkt van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb.

2.12. Verweerder heeft derhalve op goede gronden met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb de aanvraag van eiser afgewezen.

2.13. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

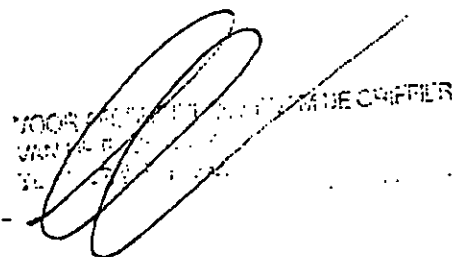
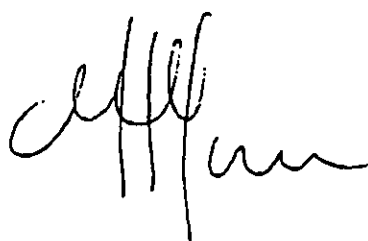
Zaaknummer: Awb 07/18461

blad 5

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. H.C.P. Venema en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van M.K. van Haren als griffier op 1 oktober 2007.

VOORZITTER VAN DE RECHTBANK
VAN DE RAAD VAN STATE
TE 'S-GRAVENHAGE

Tegen de uitspraak in de bodemzaak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op: 3 OKT 2007

SPIJKSTRA*I***advocatenkantoor**

Stationsweg 94, 9201 GR Drachten
tel. (0512) 58 30 70, fax (0512) 58 30 77, mobiel 06 12 99 74 49
e-mail: mr.w.spijkstra@wxs.nl

Per telefax 070-3651380
en per post

Afdeling Bestuursrechtspraak
Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's - Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
09 OKT 2007 ✓	
ZAAKNR.	200707132
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Drachten, 9 oktober 2007

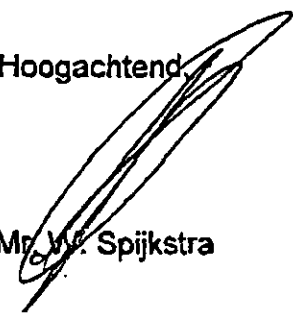
4415-A

Inzake /Staat
Dossiernr. :2006.020
Uw. Ref. :

Geachte Heer, Mevrouw,

In bovenvermelde zaak doe ik u bijgaand toekomen een appelschrift d.d heden en de uitspraak in beroep d.d 1 oktober 2007

Hoogachtend,

Mr. W. Spijkstra

SPIJKSTRA

advocatenkantoor

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Zaaknummer:

Appelschrift

Inzake:

Geboren op , van Sierra Leone nationaliteit

Appellant

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
09 OKT 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: CC	PAR:

Wonende te : aan de te dezer
zake uitdrukkelijk woonplaats kiezende te 9201 GR
Drachten aan de Stationsweg nr. 94, ten kantore van Mr.
W. Spijkstra, advocaat en procureur ;
Advocaat, Mr. W. Spijkstra, kantoorhoudende te 9201 GR
Drachten aan de Stationsweg nr. 94, die hierbij verklaart
door appellant bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot
indiening van dit appelschrift.

Contra:

De Staatssecretaris van Justitie
Verweerder

Gemachtigde: Mr. M.S. Veld, gemachtigde te
departemente.

Achtergronden

1.

Appellant komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank te Den Haag, nevenzittingsplaats Groningen, van 1 oktober 2007, verzonden op 3 oktober 2007 (prod.1) ontvangen op 4 oktober 2007, in welke zaak de Rechtbank zijn op 2 mei 2007 ingesteld beroep tegen de beschikking van de Staatssecretaris van Justitie d.d 27 april 2007, kenmerk IND 0208.26.4024, ongegrond heeft verklaard.

Procedure

2.

SPIJKSTRA

advocatenkantoor

Appellante heeft 24 april 2007 een herhaalde aanvraag om toelating als vluchteling gedaan. Bij besluit van 27 april 2007 heeft verweerder de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Bij brief van 2 mei 2007 heeft appellante tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Het beroep is behandeld ter zitting van 4 september 2007. Bij uitspraak van 1 oktober 2007 heeft de Rechtbank het beroep ongegrond verklaard.

Grief

3.

Grief :

Ten onrechte heeft de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Groningen, op pagina 4, punt 2.11 en 2.12 van haar uitspraak d.d 1 oktober 2007, het volgende overwogen :

2.11

"In de onderhavige procedure heeft eiser zich op het standpunt gesteld dat er sprake is van nova, er uit bestaande dat hij getraumatiseerd is en een gebitssanering behoeft. Een en ander is vastgelegd door een arts in het AC Ter Apel. Inzake het voorgaande overweegt de rechtbank het volgende. Het feit dat is vastgesteld dat eiser lijdt aan een PTSS kan niet worden gemerkt als een novum dat een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigt, nu met de enkele vaststelling van PTSS nog geen reden aanwezig is om aan te nemen dat eiser zich niet adequaat kon uiten tijdens de eerste asielprocedure. Evenmin is deze vaststelling voldoende grond om aan te nemen dat ten onrechte is geoordeeld dat niet aan de criteria van het traumabeleid is voldaan. De rechtbank voegt hieraan nog aan toe dat de omstandigheid dat eiser een gebitssanering behoeft niet kan worden beschouwd als een rechtens relevant novum. Uit voorgaande volgt dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat uit hetgeen door eiser ter ondersteuning van zijn onderhavige asielaanvraag naar voren is gebracht niet blijkt van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb

2.12

Verweerder heeft derhalve op goede gronden met toepassing van artikel 4:6, tweede lid Awb de aanvraag van eiser afgewezen."

Toelichting.

Appellant is van oordeel dat de beschikking d.d 27 april 2007 en de onderhavige uitspraak in strijd is met het recht en in het bijzonder met de artikel 4:6 Awb. Immers eiser heeft zowel in zijn zienswijze van 27 april 2007 als in de nadere gronden van het beroepschrift naar voren gebracht dat appellant vanwege zijn PTSS voortdurend

SPIJKSTRA

advocatenkantoor

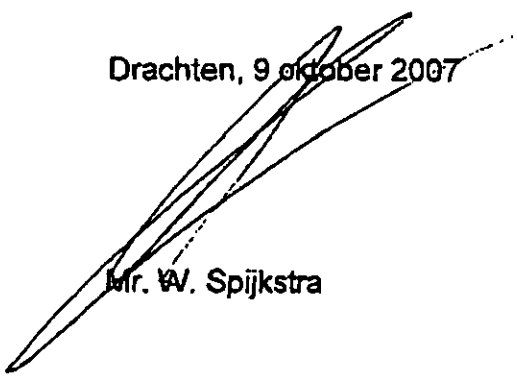
moet worden behandeld en dat deze behandeling van levensbelang is. Deze behandeling is in Sierra Leone niet voorhanden zodat geconcludeerd kan worden dat als appellant naar Sierra Leone wordt uitgezet, zijn behandeling noodgedwongen wordt stopgezet en uiteindelijk tot zijn dood (zelfmoord) zal leiden hetgeen een schending van artikel 3 EVRM zal opleveren. Gezien dit bovengenoemde is de constatering van het feit op 25 april 2007 dat appellant PTSS heeft, met als gevolg dat bij uitzetting van appellant hij zelfmoord zal plegen, een rechtens relevant nieuw feit in de zin van artikel 4:6 Awb is. Appellant is van mening dat de rechtbank en verweerder ten onrechte de constatering op 25 april 2007 dat hij PTSS heeft, niet als een rechtens relevant nieuw feit in de zin van artikel 4:6 Awb heeft beschouwd.

Appellant verzoekt Uw afdeling, op grond van bovenstaande grief, de uitspraak van de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Groningen, d.d 1 oktober 2007 te vernietigen en het beroep van appellant tegen de beschikking van verweerder d.d 27 april 2007 alsnog gegrond te verklaren, met veroordeling van verweerder in de kosten in beide instanties.

Conclusie

Appellant concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak van de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Groningen d.d. 1 oktober 2007, registratienummer AWB 07/18461 en gegrondverklaring van het door appellant op 2 mei 2007 ingestelde beroep tegen het besluit van de Staatssecretaris van Justitie d.d 27 april 2007 strekkende tot afwijzing van appellant 's herhaald verzoek d.d 24 april 2007 om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Drachten, 9 oktober 2007

Mr. W. Spijkstra